

§. V.

Absolutis itaq; breviter iis, quæ nomen saltem concernebant, ad rem ipsam nunc facimus accessum, realem Perfecti Numeri definitionem, tum ejusdem unâ cum partibus Inventionem, nec non Adjuncta demùm tradituri. Definiente ipso *Euclide Lib. VII. Def. 22. Perfectus Numerus est, qui suis ipsius partibus est æqualis.* Quæ definitionis verba haud integram, Genere & Differentiâ constantem, definitionem exhibent, sed hanc saltem, Differentiam nimirum, constituunt, Genere alias vicem, si addendum, omissum *καὶ φωνίας* evitandæ ergò, esset, sustineret Numerus ex unitatibus composita multitudo, juxta *Def. 2. Eucl. Vh. Differentia cæterum, hic proposita, petita partim à materia est, partim à forma.*

§. VI.

Materiam Numero Perfecto suæ ipsius præbent partes; non aliquantæ tamen, sed aliquotæ simul sumptæ, annotantibus *Christoph. Claviò in 22. Def. VII. Eucl. Rhod. in eand. Nothnagelio in Instit. Arith. lib. 1. Aph. 19. & Strachio de Numer. Doctr. Aph. 56.* Quod ipsum, usitata partis apud *Euclidem* acceptio æq; comprobatur, ac definitio ipsa 3. *L. VII. Pars est numerus numeri, minor majoris, cum minor metitur majorem.* Unicè quandoquidem hæc in medium jam prolata partis definitio parti aliquotæ est applicabilis, sequente potius 4. *Eucl. VII. Partes autem, cum non metitur; ad aliquantam tantum spectante.*

§. VII.

Dehinc, si partes in Numeri Perfecti definitione juxta hanc 4. *Eucl. L. VII.* intelligendæ essent, sequeretur oppidò, omnem numerum esse imperfectum, non perfectum, uti communis fert doctrina quia nunquam æqualitas illa partes inter omnes ac totum ipsum foret speranda. Assumamus e. g. 6. numerum alias verè perfectum, uti §. 9. demonstrabitur; partes hujus aliquantæ sunt 5. 4. quæ ubi simul sumuntur, habetur 9. numerus numerò propositò 6. tribus unitatibus superior, adeoq; prorsus ei inæqualis.

§. VIII.

In partis vocabulum alias non incommode divisoris vocem substituit *Ramus in fine lib. 4. Schol. Mathematic.* definitionem ab *Euclideâ* non nisi vocibus differentem hanc tradens: *Perfectus est*